

Evanjelická Bratislava

4

2022

December

Ročník 49

Evanjelická Bratislava č. 4/2022 – December; ročník 49

Jozef Juráš:	Vianočný vinš	1
Juraj Tranovský:	Modlitba na Vianoce	2
Daniel Hanko:	Prečo sa (ne)narodil Ježiš?	3
	V modlitbe je sila	6
	Vianočný šašo	6
Beata Dobová:	Ako zvládnuť starobu?	8
Mária Rafajová:	Srovnání	11
David Bázlik:	Reštart	12
Milan Rúfus:	Najväčší z anonymov	17
Ester Bobocká:	Jesenná víkendovka mladšieho dorastu	17
Martin Dziak:	Tri oznamy týkajúce sa diakonickej služby v našom zbere	18
Dušan Kušnír:	Nie je zlé vlastniť veci, ale je zlé, keď veci vlastnia nás	20
Viktor Fischl:	Večné otázky	24
Rastislav Synak:	Reakcia na tragédiu na Zámockej ulici v Bratislave	25
	Anketa o Konferencii Rodinného spoločenstva ECAV 2022	28
Luděk Rejchrt:	Malá vianočná úvaha	30
Ondrej Majling:	Boh vidí ďalej a viac	33
Martin Šefranko:	Aktívny kresťan (životopis Jána Hubu)	38
Jozef Kováč:	Vzácne posolstvá v živote Janka Hubu	43
	Anketa o Misijných dňoch Západného dištriktu ECAV 2022	47
	Pán Boh má veselých ľudí rád	49
	Knihy do vašej pozornosti	49
	Janka Krivošová: 500 rokov reformácie na Slovensku v obrazoch	49
	Vincent Blažko: Božie potešenie v chorobe a trápení	50
	Fotoreport.	50

Evanjelická Bratislava

Periodicita: občasník

Údaje o vydavateľovi:

Názov: Cirkevný zbor ECAV na Slovensku

Bratislava Legionárska

Sídlo: Legionárska 4, 811 07 Bratislava, IČO 42267145

Korešpondenčná adresa:

Legionárska 4, 811 07 Bratislava;

legionarska.ba@gmail.com

Tel.: 02/555 711 95

www.legionarska.sk

Dátum vydania: 18. december 2022

č. 4/2022; ročník 49

Cena výtlačku: nepredajné

Evidenčné číslo: EV 4391/11

ISSN 1338-7936

Redakčná rada: Jozef Budaj, Jozef Kováč,

Ondrej Majling, Viera Macháčková,

Mária Šebestová, Matej Trepáč,

Martin Šefranko – zodpovedný redaktor

Neprešlo jazykovou úpravou.

Obálka: Geertgen tot Sint Jans, (*asi 1465 – †1495):

Narodenie, rok 1490

Grafický dizajn: Mgr. art. Karol Prudil

Tlač: TYPIN – polygrafické služby

Vianočný vinš

„Zvestujem Vám veľkú radosť...,
lebo narodil sa Vám dnes ... Spasiteľ...!“

Luk. 2, 10 – 11.

„Toto Vám píšeme,
aby naša radosť bola úplná.“

1. Ján 1, 4.

Stalo sa v zime na studenom Severe. Zámožnej rodine narodil sa vy-
túžený syn. Bolo že to radosti! Aj jeho duchovné narodenie pri krste svä-
tom sa musí náležite osláviť. Na krstiny zavolali mnoho hostí zblízka
i zďaleka. Hostia sa doviezli na sánkach. Uzimení vošli do teplej izby,
povyzliekali kožuchy, pohádzali na posteľ a zasadli ku stolom hodovať.

Konečne si uvedomili, že by mali aj dieťa zaniest' pokrstiť. Hľadali
a nemohli ho nikde nájsť. Pre radovánky zabudli na dieťa, pre krstiny
na krst... Tu sa matka spamätala, že pri vítaní hostí položila dieťa na
posteľ. Ale posteľ bola zahádzaná kožuchmi. A pod kožuchmi dieťa –
zadusené.

– Veliká radosť sa premenila na hlboký smútok.

Sme ľudia radosti a smútku. Ale to všetko nie je nič proti tomu, čo na
Vianoce prežívame. Ty, pre smútok, ktorý sa na Vianoce vystupňuje, ne-
zabudni na radosť z narodeného Spasiteľa. Ty zase, pre radosť z detí pod
stromčekom, nezabudni na betlehenské Dieťa, v ktorom aj Ty, aj Tvoje
deti stali ste sa dietkami Božími. A všetci pre vianočné hodovanie neza-
budnime na sýtenie duší vianočným hodom, ktorého akosťou je plnosť
a obsahom milosť Božia.

Ani svojou radosťou, ani svojím smútkom neudúšajme v sebe aj pre
nás narodené betlehenské Dieťa, aby naše srdcia sa nestali miestom
beznádejného smútku a bezútešného zúfalstva. V bolesti a smútku
svojho Veľkého piatku utiekajme sa pod Kristov kríž – pri pohľade na
vzkrieseného Pána prežívajme veľkonočnú radosť z víťazstva života nad

smrťou – a naplnení Duchom Svätým vzývajte meno Pánovo, aby náš zármutok premenil sa v radosť aj v nastávajúcom roku Pánovom, ktorý aj pre nás má byť rokom milosti a spásy.

Jozef Juráš

*(*1. 5. 1912 Žiar – †17. 8. 1975 Bratislava, evanjelický farár, prenasledovaný fašistami, komunistickým režimom odsúdený na 13 rokov väzenia.)*

Modlitba na Vianoce

Otče nebeský, studnica dobroty,
ďakujeme Ti srdečne, že si nám
dožičil z milosti dožiť sa
pamiatky narodenia Tvojho Syna.
Očami viery vidíme Toho, ktorého
chceli vidieť mnohí i králi i proroci,
a počujeme, čo oni nepočuli:
Nebojte sa, lebo narodil sa vám
dnes Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán.
On, Boží Syn, sa stal človekom,
aby sme my boli deťmi Božími.
On sa stal chudobným,
aby sme my zbohatli.
Tebe, Bože, buď sláva na výsostiach
a nám ľuďom dobrej vôle pokoj na zemi!
Ako sa Ti, Pane Ježiši Kriste,
jediný náš Spasiteľ,
odvďačíme za Tvoju veľkú lásku?
Prijmi naše vďačné srdcia
i našu myseľ, i našu vôľu.
Stvor nám srdce čisté
a ducha pevného obnov v nás.
Prosíme, osvieť nás svojím Duchom Svätým,

aby sme sa v túžbe po znovuzrození
odriekali bezbožnosti, svetských žiadostí
a mierne, spravodlivo a pobožne žili na tomto svete.
Očakávame splnenie blahoslavenej nádeje
a zjavenie Tvojej budúcej slávy,
veľký Bože a Spasiteľ náš, Ježiši Kriste.
A keď sa zjavíš znova, dožič nám tú milosť,
aby sme Ťa videli aj tvárou v tvár
vo večnom živote.

Amen.

Juraj Tranovský

(*27. 3. 1592 Těšín – † 29. 5. 1637 Liptovský Mikuláš, evanjelický farár,
autor duchovných piesní a modlitieb, zostavovateľ prvého tlačeného
evanjelického spevníka na Slovensku (1636): Cithara sanctorum –
Tranovského kancionál, ktorý sa v ECAV používal do r. 1992.)

Prečo sa (ne)narodil Ježiš?

Zvesť o narodení Ježiša Krista opäť
obletí celý svet. Napriek rozličným tra-
díciam a spôsobom prežívania vianoč-
ných sviatkov je ich skutočným dôvo-
dom to, aby sme prežívali veľkú radosť
z betlehemskeho dieťaťa. To, čo počuli
anjeli, je zvesťou aj do sveta dnes, je to
svetlo do temnoty ľudského života. Tak to

vyznávame, keď sa vierou priznávame k evanjeliu, ktoré znie počas Via-
noc. Pochopiteľne na to, aby človek prežíval hlbokú radosť, ktorá ho napl-
ní a pretrvá, je potrebné mať aj hlboký dôvod. Takú hlbokú radosť je človek
schopný prežívať vtedy, keď Boh na ňom pracuje a ozrejmuje mu skutočnú
podstatu Vianoc. A preto musíme vedieť, prečo sa narodil Ježiš, aký bol cieľ
a dôvod Jeho života. Lebo tak vyznávame, že dôvod Jeho narodenia bol vô-
ľou Toho, ktorý je naším Tvorcom – Hospodina. No možno by bolo dobré
skôr definovať to, prečo Ježiš neprišiel. **Prečo Ježiš neprišiel?**

Ježiš neprišiel, aby sme mali čo oslavovať

Tak, Vianoce sú veľkolepou oslavou. Oslavou, keď sa ľudia na Božie narodenie navzájom obdarovávajú viac ako na vlastné narodeniny. Je to oslava, na ktorú sa rodina v mnohých prípadoch zíde celá, na rozdiel od vlastných osláv narodenín, ktoré v prípade, že nejde o „okružle čísla“, vybavíme cez telefón, či cez e-mail, prípadne sociálne siete. Je to oslava, na ktorú chystáme niekoľko chodov a zdobíme príbytky ozdobami, svetelnými reťazami, čo v prípade vlastných narodenín väčšina z nás nerobí. Dokonca aj štátom je garantované, že na túto oslavu sú vyhradené tri dni ako štátny sviatok. Každopádne je to zaujímavé. No aj napriek tomu, že týmto dňom je venované viac pozornosti vo všetkých ohľadoch, hlavný dôvod Ježišovho narodenia nebol ten, aby sme mali čo oslavovať.

Ježiš neprišiel, aby z nás urobil len lepších ľudí

V podstate ani toto neplatí, aj keď zdanie môže klamať. Je pravdou, a musím uznať, že počas Vianoc, zdá sa, ľudia sú k sebe (mysliac skôr k rodinným príslušníkom ako k nejakej tete v hypermarkete, ktorá pri pokladni zbytočne zdržiava) milší. Z každej strany sa na nás valia slová ako radosť, pokoj, šťastie a zdravie, k tomu aj Božie požehnanie. Vianočné slogany v rozličných obmenách tieto slová, a neraz iba slová, vmasírovávajú do našich myslí. Nepochybujem, že v mnohých prípadoch to z nás robí lepších ľudí. Vďaka Bohu, že to má aj taký prínos. Veď skutočne to k tomu aj patrí, lebo Kristus, ktorého vítame a slávime, Ten je nositeľom aj pôvodcom takýchto postojov v ľudskom srdci. Veď aj svojím životom nám ukázal príklad. No niekto by povedal: Toto je celkom rozumný dôvod. Nie je to tak. Hlavný dôvod Ježišovho príchodu nie je to, aby z nás urobil lepších ľudí.

Ježiš neprišiel, aby nám vyplnil naše priania

Vianoce sú sviatkami neraz naplnení celoročných túžob a prianí. Obdarovávame sa darčekom, prianiami. No sú aj priania, ktoré máme a ich spl-

nenie nie je možné nájsť si pod vianočným stromčekom. Tak napr. môžeme tam nájsť zdravotnícke pomôcky, darčekový košík z lekárne, rehabilitačný pobyt, ale nie zdravie. Mnohé, po čom túžime, tam nenachádzame. Ježiš neprišiel, aby plnil naše prania, aj keď celkom pochopiteľne a správne to kdesi v hĺbke očakávame, že keď sa nám ich nedostáva, je tu na to, aby to splnil. No Ježiš nie ako „zlatá rybička“, ktorá mi má splniť tri želania. Ježiš neprišiel, aby nám vyplnil naše prania.

Ak všetko spomenuté nie dôvodom Ježišovho narodenia, **prečo vlastne prišiel?**

Ježiš svoje poslanie definoval slovami, v ktorých nazýva seba samého Synom človeka. „*Lebo Syn človeka prišiel hľadať a spasiť, čo bolo zahynulo*“ (L 19, 10). Ježiš v týchto slovách vyslovil diagnózu ľudstva ako strateného, dôsledkom hriechu mŕtveho pre vzťah s Bohom. Dávno pred tým biblický muž – prorok Izaiáš to charakterizoval slovami: „*Sú to vaše viny, čo sa stali prekážkou medzi vami a vašim Bohom a vaše hriechy zakryli Jeho tvár pred vami, takže nepočuje*“ (Izaiáš 59, 2 – 3). Ježiš prišiel, aby našiel stratené a k životu s Bohom vzkriesil to, čo bolo a je pre život s Bohom mŕtve. Ježiš prichádza na tento svet, aby človeka zachránil pred Božím hnevom, ktorý sa raz v plnosti prejaví voči každému hriechu. Ježiš sa narodil, aby bol človek vierou v Neho uchránený pred následkami hriechu – večným odsúdením. No On dáva omnoho viac. „*Ja som prišiel, aby mali život, a to v hojnej miere*“ (Ján 10, 10). Prišiel, aby sme mali život s Bohom lásky, spravodlivosti a milosti. Prišiel pre náš úžitok v tomto živote, ale aj k nášmu večnému životu. Otvoril nám možnosť spoločenstva s Bohom tým, že niesol trest za naše zlyhania, hriechy a pády. Ježiš prišiel z lásky kvôli TEBE.

Daniel Hanko

zborový farár v Cirkevnom zbore ECAV Liptovský Hrádok-Dovalovo
(text je prevzatý z časopisu Dovalovské mosty 2/2014).

V modlitbe je sila

Keď sa modlíš,
búrky sa utíšia,
dvere sa otvoria,
rany sa zahoja,
nádej sa oživí,
vzťahy sa obnovia,
sila sa zväčší.

Keď sa modlíš,
dočkáš sa odpovede.
Možno nie okamžite,
no v čase, keď ju
budeš potrebovať.

Prevzaté z: ECAV s vami

Vianočný šašo

Na ceste za hviezdou

Pred dvetisíc rokmi žil v jednej východnej krajine mladý šašo. Ako každý šašo, aj on sníval o tom, že sa raz stane múdрым. Miloval hviezdy. Nikdy sa neunavil pozorovať ich a pri tom žasnúť nad nekonečnosťou neba. A tak sa stalo, že jednej noci objavili novú hviezdu nielen mudrci Gašpar, Melichar a Baltazár, ale aj tento šašo.

„Táto nová hviezda je jasnejšia ako ostatné“, pomyslel si. „To musí byť kráľovská hviezda – narodil sa nový vládca! Chcem mu ponúknuť svoje služby. Veď ak je to kráľ, určite bude potrebovať aj šaša. Vydám sa na cestu a budem ho hľadať. Hviezda ma povedie.“

Dlho premýšľal, čo by mohol priniesť ako dar novému kráľovi. Avšak okrem svojej šašovskej kapucne, zvonkohry a jedného kvetu nemal nič, čím by ho obdaroval.

A tak sa zo svojho domova vydal na cestu – na hlavu mal šašovskú kapucňu, v jednej ruke zvonkohru a v druhej kvet.

V prvú noc ho hviezda dovedla do chudobnej chalúčky. Tam našiel chromé dieťa. Plakalo, pretože sa nemohlo hrať s ostatnými deťmi. „Ach“, pomyslel si šašo, „dám tomu dieťaťu svoju šašovskú kapucňu. Potrebuje ju viac ako ktorýkoľvek kráľ.“ Dieťa si šašovskú kapucňu nasadilo na hlavu

a plné radosti sa šťastne sa rozosmialo. Šašovi to namiesto poďakovania bohato stačilo.

Na druhú noc ho hviezda doviedla do krásneho paláca. Našiel tam slepé dieťa. Plakalo, pretože sa nemohlo hrať s ostatnými deťmi. „Ach“, pomyslel si šašo, „dám tomu dieťaťu svoju zvonkohru. Potrebuje ju viac ako ktorýkoľvek kráľ.“ Dieťa nadšene rozozvučalo zvonkohru a plné radosti sa šťastne rozosmialo. Šašovi to namiesto poďakovania bohato stačilo.

Na tretiu noc ho hviezda doviedla do zámku. Našiel tam hluché dieťa. Plakalo, pretože sa nemohlo hrať s ostatnými deťmi. „Ach“, pomyslel si šašo, „dám tomu dieťaťu svoj kvet. Potrebuje ho viac ako ktorýkoľvek kráľ.“ Dieťa sa s úžasom dívalo na kvet a plné radosti sa šťastne rozosmialo. Šašovi to namiesto poďakovania bohato stačilo.

„Teraz mi už nezostalo nič, čo by som mohol darovať kráľovi. Asi bude lepšie, keď sa vrátim“, pomyslel si šašo. Keď však pozdvihol zrak k oblohe, hviezda zastala a usmievala sa naňho jasnejšie ako kedykoľvek predtým. A vtom uvidel cestu do nejakej stajne uprostred polí.

Pred stajňou stretol troch mudrcov a zástup pastierov. Aj oni hľadali nového kráľa. Ten ležal v jaslách – malé, bezbranné, chudobné dieťa. Mária, ktorá sa práve chystala prestrieť na slamu čisté plienky, sa bezradne obzerala okolo seba a hľadala pomoc. Nevedela, kam má dieťa položiť. Jozef práve kímil oslíka a všetci ostatní mali plné ruky darov. Traja mudrci priniesli zlato, kadidlo a myrhu, pastieri vlnu, mlieko a chlieb.

Len šašo tam stál s prázdnyimi rukami. Mária, plná dôvery, vložila teda dieťa do jeho náručia. Tak našiel Kráľa, ktorému chcel slúžiť. A vedel, že svoju šašovskú kapucňu, zvonkohru a kvet daroval deťom, aby mal miesto pre Dieťa, ktoré mu teraz svojím úsmevom darovalo múdrosť, po ktorej túžil.

(Z nemčiny, zdroj: internet)

Ako zvládnuť starobu?

Problém starnutia je v našej spoločnosti veľmi aktuálna téma. Vek obyvateľstva sa predlžuje aj vzhľadom k rastúcej životnej úrovni a dobrej zdravotnej starostlivosti. Stále častejšie môžeme počuť o kvalite života seniorov, o rôznych aktivitách a programoch, ktorým sa môžu venovať, o službách, ktoré sú šité na mieru pre seniorov, aby im uľahčili ťažkosti, ktoré musia zvládnuť. No stále je tu téma, o ktorej sa nie vždy radi rozprávame, dokonca sa jej možno bojíme – demencia, jedna z pomerne častých chorôb v starobe. Dnes v práci so seniormi, slovo demencia nahrádzame možno menej dehonostujúcim pomenovaním – dezorientácia. S dezorientovanými ľuďmi sa veľmi často stretávame aj v našom Zariadení pre seniorov. V rámci denno-dennej práce s takýmito klientmi, sme sa im chceli veľmi priblížiť, rozumieť im, vedieť im naplňať ich potreby. Dovolím si povedať, že bez poznania metódy, ktorá sa volá Validácia, by sme to len ťažko zvládli. Validácia, ktorej autorkou je Naomi Feil, pomáha práve priblížiť sa dezorientovaným ľuďom, pomáha v komunikácii s týmito ľuďmi. Táto metóda rešpektuje jedinečnosť a neopakovateľnosť každého človeka – vychádza z toho, že pre každého človeka je veľmi dôležitá minulosť, ako aj to, ako zvládol spracovať náročné situácie v minulosti.

Staroba je jedno z najťažších životných období v živote človeka, pretože je to obdobie strát. Človek v dôchodkovom veku stráca prácu a s tým súvisiace spoločenské postavenie, stráca finančné istoty, stráca vzťahy (úmrtia v rodine, medzi priateľmi), stráca zdravie. Všetko, čo v živote získaval a budoval, v tomto období môže stratiť. Ľudia sa často pozerajú v tomto období späť na svoje prežité životy a cítia buď radosť alebo ľútosť v závislosti od toho, ako sa im darilo v rôznych aspektoch svojho života, spracovávajú svoje rozhodnutia, ale aj tie nepríjemné zážitky, či traumy.

Eric Ericson, známy psychológ, ktorý hovorí o ôsmich životných štádiách človeka – teda o raste nášho „vnútorného človeka“, hovorí o tom, že každé jedno životné obdobie prináša svoje životné výzvy, úlohy, s ktorými sa musí každý jeden z nás vysporiadať. To, ako sa s tou ktorou úlohou popasujeme, ovplyvňuje našu osobnosť. Dobré zvládnutie životnej úlohy prináša za

odmenu určité cnosti. A práve toto posledné a najťažšie ôsme životné štádium prináša úlohu – vysporiadať sa spätne so svojím životom a dospieť k istote a zmysluplnosti toho, ako sme svoj život prežili, či sme vedeli prijať a spracovať životné prehry a výhry. Ak sa nám nepodarili spracovať ťažké veci počas života, obdobie staroby je práve ten čas na riešenie týchto životných kríz z minulosti. Ak sa vysporiadame so svojou minulosťou dobre, tá odmena, cnosť, ktorú získame, sa volá múdrosť. Ak sa ale stane, že sa nedokážeme vysporiadať s tým, čo sme prežili, namiesto múdrosti sa z nás môžu stať zúfalí ľudia.

Ak sa vrátíme späť ku validácii, Naomi Feil priniesla teóriu, ktorá hovorí, že človek, ktorý neriešil svoje životné krízy počas svojho života a priniesol si ich nevyriešené do tohto najťažšieho obdobia staroby, tak zúfalstvo mu môže spôsobiť práve spomínanú dezorientáciu (demenciu).

Keď už rozumieme tomu, že dementný človek môže byť dezorientovaný práve kvôli svojim nevyriešeným traumám z minulosti, prichádzame k technikám validácie, ktoré nám pomôžu týmto ľuďom porozumieť a komunikovať s nimi. Techniky validácie sú jednoduché. Nie sú určené iba

tým, ktorí sa v nich vzdelávajú, ale každému, kto sa so starými dementnými ľuďmi stretáva a pracuje s nimi. Všetky techniky súvisia s tým, ako správne komunikovať s týmito starými ľuďmi. No nemenej dôležité je to, ako sa k týmto ľuďom správame, ako im rozumieme a ako k nim pristupujeme – ide o tzv. validujúci prístup. Tu sú niektoré jeho najdôležitejšie princípy:

1. Starí ľudia majú hodnotu a sú jedineční (zaobchádzajme s nimi vždy s úctou: oslovovanie, prihliadanie na ich životný príbeh a na ich potreby).

2. Nikdy sa nesnažme o zmenu správania starého človeka. Akceptujeme jeho správanie a snažíme sa uspokojiť jeho/jej individuálne potreby, ktoré vyjadruje v správaní.

3. Veríme emóciám starých ľudí bez toho, aby sme zisťovali pravdivosť informácií, ktoré nám zdieľajú.

4. Existuje dôvod správania nedostatočne orientovaných alebo dezorientovaných ľudí. Hoci nie vždy vieme, prečo sa naši starí ľudia tak správajú, **pomáhame im vyjadrovať svoje bolestivé emócie**, aby mohli zvládnuť nevyriešené problémy. Keďže vieme, že dezorientácia môže byť spôsobená nevyriešenými zlými situáciami z minulosti – vedíme ich **k odpusteniu, čo je cesta k uzdraveniu ich minulosti.**

5. Dávno naučené správanie sa vracia, keď verbálne schopnosti a krátkodobá pamäť zlyhávajú, musíme to akceptovať a nie meniť správanie. **Nemusíme si vedieť logicky vysvetliť správanie starého človeka, ale musíme ho empaticky prijať.**

Existuje spôsob ako zadarmo zostarnúť?

- Naučiť správne sa vysporiadať s problémami v živote
- Mať živý a úprimný vzťah s Hospodinom, riešiť s Ním svoje starosti
- Mať aspoň jedného človeka v živote, s kým zdieľam svoje starosti
- Mať usporiadané vzťahy s druhými ľuďmi, odpúšťať svojim nepriateľom
- Nečakať a neodkladať riešenia svojich problémov
- Naučiť sa prijímať vzostupy a pády, naučiť sa vyrovnávať so zmenami v živote
- Pracovať na svojom „vnútornom človeku“ v zmysle 2. listu Korinským

4, 16: „Preto nechabujme, ale aj keď náš vonkajší človek hynie, náš vnútorný sa obnovuje zo dňa na deň.“

Na záver zaslúbenie, ktoré nám dáva Hospodin napísané v Izaiášovi 46, 4:
„Ja som až do vašej staroby ten istý, až do šedin vás budem nosiť.
Ja som učinil, ja i dvíham, ja ponosiem i zachránim.“

Beata Dobová

riaditeľka Strediska evanjelickej diakonie Bratislava

Srovnání

Druhýms dal úsměvy, které je v chladných dnech hřály,
druhýms dal ruce, jež něžnými dotyky milovaly,
a srdce, která v hrudi věrně pro ně bila,
a očí, v nichž se žhavá touha zrcadlila,
dals ňadra, na nichž složit mohli hlavu,
dals tichý domov, úspěch, radost, slávu,
dals ručky, které šíji objímají, a nožky malé, jež si v písku hrají
dals cestu, po níž měkce nohy kráčí, dals neznavená lehká křídla ptačí,
dals vyplnění mnohé vroucí tužby - - -
A mně? - - -

Mnes přijal, Bože do své služby.
Mněs dal, že smím své ruce ve Tvé složit
a v obdivu své oči do Tvých nořit
a na srdci Tvém, skryta před světem,
být na věky Tvým šťastným dítětem,
Tvé lásky sluncem dát si zahřívát líc ...
Ach Bože můj, což můž' mít někdo víc ?

Mária Rafajová

(*29. 11. 1896 Královo Pole – †11. 7. 1978 Bratislava, evanjelická diakonisa, spisovateľka a prekladateľka, spolupracovníčka Kristíny Royovej. In memoriam jej bol udelený titul Spravodlivý medzi národmi.)

Reštart

(Kázeň na text: Zjavenie Jána 2, 4, ktorá zaznela na Mládežníckych Službách Božích s Večerou Pánovou v Novom ev. kostole na Legionárskej 9. 11. 2022).

Mám pre vás hneď na úvod otázku: **Ak by každému z vás dal Pán Boh možnosť zmeniť dnes jednu vec v tvojom živote alebo v tvojom okolí, čo by to bolo?** Skús nad tým chvíľu popremýšľať.

Súviselo by to:

So školou?

S tvou rodinou?

S tvojím vzhľadom?

So zdravím?

Teraz to trochu otočím. Predstav si, že stojíš tvárou v tvár Kristovi a teraz mu máš možnosť splniť jedno Jeho pranie. Kladiete mu tú istú otázku. **Čo by si chcel, Pane, aby sa zmenilo? Máš nejaké pranie, niečo, čo by sa v Tvojej blízkosti malo zmeniť? Čo by som Ti mohol splniť?**

O čo by požiadal? Máš nejaký tip? Skús teraz chvíľu uvažovať.

Môj osobný tip je takýto. Možno by povedal: *Chcem, David, aby si mi bol bližší, aby si bol viac so mnou a potom aj s druhými. Aby sa obnovilo to vrúcne priateľstvo, ktoré medzi nami kedysi existovalo.*

Je možné, že by také niečo povedal?

Podobné poslanstvo totiž Ježiš adresuje zboru v Efeze. A je celkom možné, že tieto isté slová adresuje aj niekomu z Bratislavy – niekomu z nás: **mám niečo proti tebe, že si opustil svoju prvú lásku. (Zjavenie Jána 2, 4...)**

Tieto slová Ján píše v Efeze okolo roku 100 n. l.

Hovorí ich ako starček, ktorý sleduje novú generáciu cirkvi, uprostred ktorej žije. Cirkev tvorili už deti, alebo vnúčatá prvých kresťanov. Prvý zápal, čistota, horlivosť sa pomaly vytratili. Evanjelium sa stalo niečím samozrejším.

Zápal pre Krista, láska k Nemu sa pomaly vytratili. Kresťanský život a viera sa pomaly stali tradíciou.

David Bázlik počas kázne, foto Eva Belláková

Akoby hovoril aj o našom meste a o dnešnej cirkvi. Totiž viera, ktorá nevedie k praktickým dôsledkom v živote, nie je vierou, ale len poznaním.

Môžeme toho veľa z biblickej histórie i našej histórie viery poznať, ale ak to s našim životom nič nerobí, nie je to živá viera.

Ja som vyrástol v cirkvi, hoci moji rodičia do cirkvi veľmi často nechodili. Chodil som ako chlapec do besiedky a neskôr na dorast. Poznal som mnohé biblické verše. Som od prírody súťaživý tip, tak som chcel byť aj na detskej besiedke najlepší. Tie verše však ku mne nehovorili.

Potom ma jeden kamarát zavolať na premietanie filmu Ben Hur v jednom underground klube v Modre. Už vtedy to bol starý film. Cez ten film sa ma však Boh dotkol. A ja som prvýkrát pochopil, čo znamená veta, že Ježiš vzal na seba naše viny a zomrel namiesto nás.

To bol prvý impulz. Neskôr som dostal dar živej viery. Pán Boh však chce, aby sme tento dar ďalej rozvíjali. Aby sme sa učili závislosti na Ňom. Či je

Mládežnícke Služby Božie, november 2022, foto Eva Belláková

tá naša viera živá, sa ukáže vo vyhrotených situáciách. Konflikty, nezdary a problémy. Ako zareagujeme?

V liturgii sme čítali úryvok z príbehu Pavla a Sílasa (Skutky apoštolov 16, 19 – 25).

Je to príbeh prvej generácie kresťanov. Dostali sa do problémov a ich viera je zrazu skúšaná. Je to skúška správnosti. Či Ten, o ktorom hovoria, im stojí za to. Či zostanú verní a pevní aj v skúške. Nebol to len výsmech, oni dostali skutočnú nakladačku. Nohy a ruky majú v klade. Sú smädní, hladní, zbití a bez možnosti odskočiť si na toaletu... A oni spievajú a chvália Boha. Mali totiž v sebe niečo, čo ich len tak nerozhodilo.

Boli naplnení radosťou z Krista a Duchom Svätým.

Mali v sebe niečo, čo ich posilňovalo a naplňalo radosťou aj v čase problémov.

Máme tu pred sebou dva nafúknuté balóny. Na prvý pohľad sú úplne rovnaké. Až keď ich podrobíme testu ohňom nad sviečkou, ukáže sa rozdiel. Prvý praskol po dvoch sekundách, avšak druhý nejakým zázrakom odoláva. Voda vo vnútri chráni balón.

Oheň je symbolom skúšok. Voda obrazom Ducha Svätého v nás. Vonkajšie okolnosti mnohokrát neovplyvníme, skúšky skôr, či neskôr prídu. Ak však máme vo svojom vnútri Ducha Svätého a živý vzťah s Kristom, odoláme.

Možno ste na začiatku pri tej prvej otázke povedali: *Chcel by som sa zmeniť! Ale toľkokrát som sa o to pokúšal a nepodarilo sa mi to. Mať v živote viac pravdy, čestnosti, viac vytrvalosti, menej sebaľútosti a nárokov. Nechcem už kliknúť na stránky, ktoré ma znečisťujú a ničia. Nechcem už tráviť toľko prázdneho času na sieťach alebo hrách.*

Vždy nanovo padám... ako tento nafúknutý balón. Udržať ho vo vzduchu nás stojí veľa energie. Stačí ho však naplniť novým obsahom (napr. héliom) a začne sa vznášať.

Tak je to, keď dáme Božiemu Duchu priestor, keď Ho pozveme do nášho života a nesnažíme sa robiť všetko z vlastných síl.

Nechcem povedať, že snaha alebo disciplína je zlá. Aj tá má v našom živote miesto. Boh nám však dáva schopnosť zvládnuť aj to, čo sám nezvládam.

Pavol hovorí na inom mieste (Filipským 4, 13): Všetko môžem (zvládnam) v Kristovi, ktorý ma posilňuje.

Pavol a Sílas zvládli krivdu, bitku, aj nespravodlivosť! Kristus bol ich posilou i radosťou.

Biblia hovorí, že keď človek vedome prijme Krista do svojho života, vyzná Ho ako Záchrancu a Pána, prichádza naplnenie Duchom. Tak to povedal na začiatku cirkvi Peter: **Robte pokánie, dajte sa pokrstiť a prijmete dar Ducha Svätého.**

Krst je jednorazový, ten väčšina z vás absolvovala. Pokánie a otvorené srdce voči Bohu máme mať však každý deň.

Naplnenie Duchom však nie je jednorazová záležitosť. Potrebujeme byť Duchom naplnení každý deň.

Každý deň Mu otvoriť dvere srdca.

Dostali sme od Ježiša krásne zaslúbenie: **Či Otec nebeský nedá Ducha Svätého tým, ktorý oň prosia? Odpoveď znie: Áno, dá.**

Prosme preto o Ducha, robme pokánie, vyznávajme svoje viny.

Dnes počas príchodu k oltáru môžeš vziať kameň z nádoby a uvedomiť si,

že tak, ako je ten kameň ťažký a reálny v tvojej ruke, taký reálny je tvoj hriech pred Bohom a tak zaťažuje tvoj život. Ten balvan môžeš potom položiť pred oltár, pod Kristov kríž.

Povedzte Bohu: Odkladám svoje balvany, svoje hriechy pod Tvoj kríž. Verím, že potom príde radosť, akú mali učenici aj napriek väzeniu.

Boh mení tento svet vždy zvnútra. Najprv mení nás a potom naše okolie.

Je veľa vecí, ktoré by sme si prali, aby sa zmenili. V našich rodinách, v našej triede, škole, v našom meste. **Najdôležitejšie je však Kristovo pranie s nami. Tie nadprirodzené veci Boh robí najradšej v našom vnútri!**

Začal napr. hnutie obnovy cirkvi skrze Martina Luthera. A to tak, že najskôr sa Boh dotkol Martina Luthera a jeho vnútra a potom cez neho celej Európy.

Ak Boh zmení niečo v našom vnútri, zmení sa vždy aj niečo okolo nás!

Je to ako vdýchnutie hélia. To najskôr zmenilo môj hlas a môj hlas mal vplyv aj na vás. Rozosmiali ste sa 😊.

Ak budeme mať Ducha Božieho TU – vo vnútri, je nádej, že sa začnú meniť veci aj okolo nás. Kiež môžeme byť toho svedkami.

Modlitba Martina Luthera:

Pozri Pane, som ako prázdna nádoba, naplň ju.

Som slabý vo viere, posilni ma.

Studený som v láske, zohrej moje srdce.

Daj, aby moja láska prúdila na blížnych.

Nemám silnú a pevnú vieru, niekedy pochybujem.

Neviem sa Ti celkom odovzdať.

Ach, Pane, pomôž mi. Rozmnož moju vieru a pomôž Tebe dôverovať.

Ja som biedny, ale Ty si bohatý.

A predsa prišiel si zmilovať sa nad biednymi.

Ja som hriešny, Ty si spravodlivý. Trpím v hriechoch, u Teba je plnosť spravodlivosti. Pri Tebe zostávam, lebo od Teba smiem ziať.

A nemusím nič dať. Amen!

David Bázlík

zborový farár v Cirkevnom zbore ECAV Bratislava-Petržalka

Najväčší z anonymov

Nedozvieme sa, aký si. A žiaľ –
raz navždy je to dané.

Nečitateľne si sa podpísal
pod vlastné dielo, Pane.

Horúčkovité naše predstavy.

to naša duša, chorá

z poznania – v lebke ako v náprstku

vynáša voľu z mora.

Je to skôr o nás ako o Tebe.

Môj Pane, je to o nás.

A delí nás to ako zvieratká
delieva pach a vôňa.

Ale Ty si.

Ty – princíp, milosť žit

pre nepatrné telo.

A je to prosté, že si: musí byť

i autor, ak je dielo.

A dielo je a my sme v ňom i ním.

Ó, mierou našej chvály

nemerateľný Boží Anonym!

Akí sme vlastne malí...

Milan Rúfus

(*10. 9. 1928 Závažná Poruba – †11. 1. 2009 Bratislava, slovenský básnik,
niekoľkokrát nominovaný na Nobelovu cenu za literatúru)

Jesenná víkendovka mladšieho dorastu

Od 21. 10. – 23. 10. 2022 sa v Stredisku Det-
skej misie Prameň v Častej konal druhý tur-
nus jesennej víkendovky mladšieho doras-
tu. Spolu nás tam bolo 60, k tomu aj skvelý
tím vedúcich s hlavným organizátorom To-
mášom Skláršom. Na rozdiel od predošlých
víkendoviek, kde nás bolo možno 15, teraz
mládežníci z Légii tvorili väčšinu z účastníkov.

Celú akciu organizovalo Spoločenstvo evan-
jelickej mládeže (SEM) v rámci projektu INSIDE.
Táto víkendovka bola určená pre mladší
dorast, kam patria deti vo veku 12 – 15 rokov.

Z Légii sme šli spolu autobusom až do Častej. Tam sme potom začali program registráciou a večerou.

Hlavná téma víkendovky: „Miesto, kam patrí“, bola rozdelená na tri časti. Tiež sme sa jej potom venovali v menších skupinkách počas stíšení.

Medzi ďalší program patrili turnaje v neobvyklých športoch ako ringo, kocko-kôš a frisbee, veľká hra na štýl Človeče nehnevaj sa. Nechýbali chvály.

Takéto víkendovky sa organizujú, aby tínedžeri mohli spolu tráviť čas, hrať hry, byť chvíľu v prírode bez internetu a spolu chváliť Boha.

Ester Bobocká

členka spoločenstva mladšieho dorastu

Tri oznamy týkajúce sa diakonickej služby v našom zbore

Oznam o bezbariérovom prístupe do kostola

Náš kostol, ako aj zborové priestory sa stali od roku 2021 prístupnými pre ľudí s telesným postihnutím, s obmedzenou schopnosťou pohybu (na invalidnom vozíku, s chodítkom, barlami, palicou a pod.). Kostol má dnes bezbariérový prístup k bočnému vchodu vďaka vybudovanej rampe. Bočný vchod býva otvorený 15 minút pred začiatkom nedelňých dopoludňajších Služieb Božích. Krátko po ich začiatku sa uzavrie a potom zasa otvorí krátko pred ukončením Služieb Božích.

Zborové priestory sú prístupné pomocou schodolezu, ktorým zbor disponuje. Toto zariadenie prepraví človeka na invalidnom vozíku po schodoch. Môžu ho využiť aj tí, ktorí síce nepoužívajú invalidný vozík, ale ťažko prekonávajú schody. K schodolezu máme v zbore k dispozícii na tento účel aj vlastný invalidný vozík.

Pre záujemcov spomedzi členov cirkevného zboru ponúkame možnosť v prípade potreby zariadenie schodolez, prípadne aj invalidný vozík, krátkodobo zapožičať a to so zabezpečením obsluhy schodolezu. Pre informácie kontaktujte prosím náš Ev. farský úrad Legionárska 4: tel. č.: 02 5557 1195, 0948 489 920.

Rampa umožňuje bezbariérový prístup do kostola.

Oznam o stretnutiach Klubu seniorov

Po dlhej prestávke kvôli pandémie sa od septembra 2022 opäť konajú každú 2. stredu v mesiaci o 15.00 hodine stretnutia Klubu seniorov a to obvykle v Zborovej miestnosti nášho CZ na Legionárskej 6. Prichádzajú naň starší členovia nášho CZ. Cieľom stretnutí je osobné spoločenstvo, ktoré pomáha prehlbovať vzťah a posilňovať vieru v trojjediného Boha prostredníctvom duchovných zamyslení pod striedavým vedením bratov farárov, prostredníctvom osobných svedectiev, modlitieb, duchovných piesní. Témy pre duchovné zamyslenia si volia bratia farári sami. Na stretnutí je priestor aj pre vzájomné rozhovory a spoznávanie sa, zdieľanie rôznych informácií, pripomínanie výročí významných osobností našej evanjelickej cirkvi, či kultúrnych dejateľov v aktuálnom mesiaci. Na klube býva aj bohaté občerstvenie, pripravované sestrami.

Oznam o stretnutiach spoločenstva (IN)VALID

Diakonickú službu rozvíja od minulého roku aj spoločenstvo invalidných dôchodcov, dlhodobo chorých a ich rodinných príslušníkov (IN)VALID,

Stretnutie Klubu seniorov, november 2022

ktoré sa na pôde zboru stretáva každý týždeň a v rámci ktorého je okrem iného poskytovaný aj patientský koučing.

Martin Dziak

presbyter, predseda Výboru pre diakoniu

Nie je zlé vlastniť veci, ale je zlé, keď veci vlastnia nás

Predstavujeme Dušana Kušníra

V našom cirkevnom zbere sa už niekoľko rokov pravidelne stretávame na Biblických hodinách. Do služby v tomto spoločenstve sa aktívne zapája Dušan Kušnír. Vede aj skupinku mužov. Predstavujeme ho čitateľom Evanjelickej Bratislavy.

Dušan Kušnir s rodinou

1. Milý Dušan, odkiaľ pochádzaš (región, rodina, cirkevný zbor)?

Pochádzam z Prešova, kde som bol členom cirkevného zboru ECAV, rovnako ako celá moja rodina.

2. Kde pracuješ a čo robíš vo voľnom čase – aké sú Tvoje záľuby?

Pracujem v Slovnafte na údržbe riadiacich systémov.

Čo sa týka voľného času, rád ho trávim s mojou manželkou Slávkou a dcérou Emkou v prírode, na výlete, na turistike, kde poznávame prírodné krásy Slovenska a okolitých krajín.

Rád si prečítam dobrú knihu, uprednostňujem náučnú literatúru. Z kresťanských kníh v poslednom období čítam biblické výklady od autorov MacArthur, Wiersbe.

Kedysi som pravidelne, dvakrát do týždňa, hrával bedminton. Teraz je to iba príležitostne. Naposledy som si bedminton zahral so super partiou z Legionárskej 😊

3. Aká bola Tvoja cesta viery – kto Ťa na nej inšpiroval, kladne ovplyvnil?

Moja viera sa budovala od malička pod vplyvom mojich príbuzných a bratov farárov v prešovskom cirkevnom zbore, ale osobné rozhodnutie vydať svoj život Kristovi, prijať Ho za svojho Spasiteľa a verne Ho nasledovať prišlo v mojom živote až neskôr. Bolo to v období, keď som sa začal osamostatňovať a zoznámil som sa so Slávkou.

4. Čo Ťa podnietilo slúžiť v spoločenstve Biblických hodín (BH) a na mužskej skupinke?

Keď som prišiel do Bratislavy, začlenil som sa do CZ na Legionárskej ulici, kam už predtým chodievala Slávka. Moja túžba budovať svoju vieru a prehlbovať sa v Božom Slove ma priviedla na skupinku, ktorú v tom čase viedol Jožko Kováč. Na tejto skupinke sme sa neskôr dohodli, že sa pripojíme k spoločenstvu BH. Bol som oslovený k službe na BH formou koordinácie BH a príležitostne aj výkladom.

5. Prosím, priblíž tieto spoločenstvá fungujúce v rámci nášho zboru pre tých, ktorým sú neznáme (obsahová náplň, čas a miesto ich konania, prečo sú hodné odporúčania).

Biblická hodina sa koná vo štvrtok o 18.00 h v Zborovej miestnosti na Legionárskej ulici 6 počas školského roka. Na BH môže prísť každý, bez rozdielu veku, kto má túžbu po spoločenstve bratov a sestier pri modlitbách, piesňach a štúdiu Biblie. Na BH je vytvorený priestor na diskusiu a vzájomné zdieľanie. Tento školský rok sme začali preberať knihu Sudcov, keďže doba ktorú aktuálne žijeme je podobná tej, ktorú zažili Izraeliti. Nasleduje séria tém s názvom Mesiášske prorocktvá a predobrazy Pána Ježiša. Som vďačný Pánu Bohu, že aj v dnešnej uponáhľanej dobe je záujem o takýto formát stretnutí.

V našom cirkevnom zbore sa muži stretávajú na Mužskej skupinke každú druhú sobotu 8.00 h v zborovej sieni na Legionárskej ulici (pozn.: konanie stretnutia je pripomenuté e-mailovou správou niekoľko dní vopred), ale mali sme stretnutie aj mimo tohto termínu a miesta. Ide o „nízko prahové“ stretávanie mužov, na ktoré môže prísť každý, kto ma záujem o štúdium Božieho Slova. Aktuálne preberáme Kázeň na hore Ev. Matúša 6. kap.

Srdečne Vás pozývam do oboch spoločenstiev. Budeme radi, ak sa k nám pripojíte.

6. Keď porovnáš svoj rodný zbor s ev. zborom na Legionárskej, kam teraz patríš, čo sa Ti na Legionárskej páči a kde vidíš rezervy – čo sa nám treba učiť – možno aj od Tvojich rodákov?

Cením si, že CZ na Legionárskej je svojou skladbou aktivít otvorený a oslovujúci pre všetkých, od maličkých detí až po najstaršiu generáciu. A rezervy? Viac mladých ľudí na nedelňých Službách Božích. Je to čas, keď môže byť celý cirkevný zbor spolu, môžeme sa posilňovať vo viere a budovať vzájomné vzťahy.

7. Je nejaká biblická postava, či kniha, ktorá Ťa oslovuje?

Je toho viac, za všetkých napr. biblický Jonáš. Mám rád príbeh o Jonášovi, na ktorom dobre vidno, že aj človek, ktorý pozná Pána Boha môže od Neho utekať, vzdaľovať sa, ale Pán Boh nás miluje bezpodmienečnou láskou, záleží Mu na nás a nájde nás hoc aj na konci sveta.

8. Máš obľúbenú duchovnú pieseň?

ESPÉ – Na krídlach lásky, Heartbeat – Tu ma máš, pošli mňa, Timothy – Nohy jeleníc.

9. Je nejaké miesto v Bratislave a na Slovensku, kam rád chodievaš?

Bratislava a jej okolie má veľa zaujímavých miest. Rád chodím na turistiku do Malých Karpát. V iných častiach Slovenska obdivujem nielen prírodu, ale aj históriu a rôzne pozoruhodnosti. Naposledy ma zaujali Opálové bane na východe Slovenska pri Prešove v katastrálnom území obce Červenica.

10. Nemálo mužov sa nazdáva, že viera je akási barlička. Aká je Tvoj skúsenosť – prečo je dobré, aby sa aj muži, ktorí sa vedia o seba a blízkyh postarať, spoliehali na Boha?

V Biblii – v Ev. Lukáša 12, 16 – 21 je napísané: „Nato im povedal toto podobenstvo: Bohatému človeku prinieslo pole hojnú úrodu. Premýšľal teda a povedal si: Čo urobím? Lebo nemám si kde zhromaždiť úrodu. A povedal: Toto urobím: zborím si stodoly, postavím väčšie a tam si zhromažďím všetko obilie a všetko, čo mám. Potom si povieť duši: Duša, máš dost' všetkého na mnoho rokov; odpočívaj, jedz, pi, vesel sa! Ale Boh mu riekol: Blázon, tejto noci požiadajú tvoj život od teba; a čo si pripravil, komu to zostane? Tak bude s tým, kto si zhromažďuje poklady, a nie je bohatý v Bohu.

Muž v podobenstve sa postaral o seba a svojich blízkych, ale len v materiálnej rovine. Myslel si, že budúcnosť má zabezpečenú. Vidíme však, ako to dopadlo. Všetko tu zanechal a čakala ho večnosť bez Boha. Nie je zlé vlastniť veci, ale je zlé, keď veci vlastnia nás. Mali by sme byť bohatí v Bohu. Usilovať o duchovné bohatstvo. Spoliehať sa vždy na Boha, nielen v ťažkom životnom období. Nemyslieť si, že viera je iba pre slabých. Hľadať najprv kráľovstvo Božie a Jeho spravodlivosť a všetko ostatné nám bude pridané. Ak dáme na prvé miesto Boha, On sa o všetko postará. Aj keď si niekto môže myslieť, že si vystačí v živote bez Boha, opak je pravdou.

(Otázky: -mš-)

Večné otázky

„Ja nie som taký učený ako vy. Môj dedo Efrajim, ktorý ma viedol za ruku, kedykoľvek som s ním niekam šiel, a učil ma všetkému, čo sám vedel, bol tiež len obyčajný človek. Aj on vedel, že vždycky bude viac toho, čo nevieme, ako toho, čo vieme, a aj tomu ma učil.

Ale aj tomu, že dôležitejšie je vedieť, kedy tvoj sused potrebuje pomoc, ako rozumieť všetkému, čo s nami Pán Boh zamýšľa. Možno toho mal práve trochu veľa a nezvýšil Mu čas na starú vdovu Pinkasovú v ulici za rohom, alebo na chvíľu zabudol na chudáka beznohého Léviho. Tak zaskoč na chvíľu ty a pomôž, ako môžeš. Pán Boh ti to iste nebude mať za zlé. Takto videl veci môj dedo Efrajim, blahej pamäti, a ja myslím, že mal pravdu.“

(Z knihy Dvorní šašci, nakladatelství Elim,1996)

Viktor Fischl

(*30. 6. 1912 Hradec Králové – †28. 5. 2006 Jeruzalem, český a izraelský spisovateľ a diplomat, blízky spolupracovník Jana Masaryka)

Reakcia na tragédiu na Zámockej ulici v Bratislave

Po tragických udalostiach na Zámockej ulici v Bratislave zaplavilo mediálny priestor množstvo rôznych vyjadrení a statusov od menej známych, ale aj mnohých známych osobností. Veľmi často sa v nich objavovali skresľujúce informácie zamerané a poukazujúce na tzv. konzervatívne časti spoločnosti. Tieto boli vo výraznej miere stotožňované s kresťanstvom na Slovensku a podsúvalo sa im šírenie nenávisti proti sexuálne inak orientovaným spoluobčanom. Nenašiel som, žiaľ, žiadne vyjadrenie, ktoré by aj v tejto situácii obhajovalo, resp. vysvetľovalo postoje a názory reprezentujúce biblicko-kresťanskú etiku.

Na úvod treba zdôrazniť, že jednoznačne odsudzujeme konanie páchatela motivovaného nenávisťou ku všetkým, ktorí majú iný názor a vyjadrujeme ľútosť a sústrasť všetkým pozostalým. Zároveň ale každý, kto obviňuje kresťanstvo zo šírenia nenávisti k iným ľuďom, nepochopil základný princíp posolstva Ježiša Krista, teda posolstvo lásky ku všetkým, dokonca aj k nepriateľom. Ježiš sa počas svojho pôsobenia na zemi venoval najmä menšinám, ľuďom na okraji spoločnosti. Kresťan nemôže nenávidieť ani zatracovať iných, pretože dobre vie, že v Božích očiach sme všetci hriešni a len cez Jeho milosť máme prístup k Nemu. Na druhej strane máme od Boha určité mantinely, ktoré by sme nemali prekračovať. A preto treba rozlišovať medzi človekom a jeho skutkami. Boh chce, aby sme milovali všetkých, ale nemusíme súhlasiť so všetkými ich skutkami, resp. ich spôsobom života. Milujeme všetkých ľudí, aj tých, ktorí sa hlásia k inej sexuálnej orientácii, ale na druhej strane s ich spôsobom života nemôžeme súhlasiť. V médiách sa to často interpretuje tak, že prejavenie iného názoru znamená okamžité nenávisť. Evanjeliium však žiada pravý opak, Ježiš vyzýva svojich nasledovníkov, aby milovali aj svojich nepriateľov, t. j. aj ľudí s inými názormi. A toto vzájomné spolužitie napriek rozdielnosti názorov je výzva, ktorej musíme teraz čeliť.

V biblickom texte v liste Rímskym sa Pavel venuje tejto téme a súčasne upozorňuje veriacich, aby neboli sudcami, keďže súdiť bude a môže len Boh.

Z liberálnych kresťanských kruhov sa objavujú k tejto téme vyjadrenia, že Bibliu treba chápať v historických súvislostiach a kontexte. Tu treba pripomenúť, že v čase napísania Pavlových listov t. j. v období Rímskej ríše, boli neviazanosť a praktizovanie rôznych sexuálnych praktík široko rozšírené, akceptované a dokonca niekedy povýšené na náboženské obrady. Pavol už vtedy nešiel s „mainstreamom“, ale napísal to, čo prijal od Boha, aj keď vedel, že si tým môže získať mnohých nepriateľov. A keď v neskorších rokoch prišlo tvrdé prenasledovanie kresťanov, akceptované väčšinou populáciou, určite k tomu prispel aj takýto postoj. Aj dnes si musíme uvedomiť, že naše jednoznačné stanovisko založené na biblickom poznaní nám môže a zrejme aj prinesie mnohé nepriateľstvá a nevýhody.

Azda najviac sú terčom útokov politici, najmä tí v najvyšších funkciách. Tieto útoky sa objavujú prakticky vo všetkých médiách. Je vyvíjaný enormný tlak napr. na poslancov Národnej rady Slovenskej republiky, aby prijali urýchlene niektoré zákony v prospech LGBTI+ komunity. Tu si treba ale pripomenúť, že náš politický systém je založený na princípe zastupiteľskej demokracie, to znamená, že občania si volia vo voľbách svojich zástupcov najmä na základe ich dlhodobých názorov a postojov v určitých otázkach, a títo zástupcovia následne počas volebného mandátu presadzujú nielen svoje, ale aj názory svojich voličov. Takže zvolený poslanec sa zodpovedá pri hlasovaní svojmu svedomiu, ale aj svojim voličom. Svoje rozhodnutia by nemal robiť na základe momentálnej situácie a už vôbec nie na základe mediálnych tlakov. V posledných voľbách sa väčšina obyvateľov rozhodla pre tzv. konzervatívne orientovaných poslancov a tento fakt treba jednoducho rešpektovať minimálne do najbližších volieb. Toto samozrejme nevyklučuje odbornú kultivovanú diskusiu napr. o právnych úpravách pre inak sexuálne orientovaných občanov, tá ale musí prebiehať vecne, odborne a korektne. Je potrebné zachovať vyváženosť aj pri prijímaní prípadných nových legislatívnych zmien. Napr. požiadavka zo strany LGBTI+ komunity, aby sa všetky vyjadrenia, ktoré môžu viesť k prejavom nenávisťi (t. j. nielen tie, ktoré priamo podnecujú k nenávisťi), trestne stíhali. Takáto formulácia je ale príliš vágna a dá sa veľmi ľahko zneužiť na potlačenie akéhokoľvek iného názoru. A preto je našou povinnosťou sa za politikov modliť tak, ako nás k tomu vyzýva apoštol Pavel:

Predovšetkým teda napomínam, aby sa konali prosby, modlitby, príhovory a ďakovania za všetkých ľudí, za kráľov a za všetkých vysoko postavených, aby sme tichým a pokojným životom žili v úplnej pobožnosti a statočnosti. Toto je dobré a príjemné pred naším Spasiteľom Bohom. (1. Timoteovi 2, 1 – 3)

Tragickú udalosť na Zámockej najviac zneužila radikálna skupina príslušníkov LGBTI+ komunity a mnohí ich podporovatelia. Fakty ale hovoria jasne: cieľom neboli jednoznačne príslušníci LGBTI+, ale prakticky všetci s inými názorovými hodnotami, podľa medializovaných informácií premiér Eduard Heger, niektorí ďalší politici (napr. poslanec Róbert Fico), ale aj príslušníci židovského vierovyznania, takže hlavným problémom nie je otázka LGBTI+, ale súčasné ovzdušie nenávisi v spoločnosti (viď. napr. nedávny útok sekerou v škole). Jedinou správnu odpoveďou na takúto nenávisť je láska: **Láska bližnemu zle nerobí. Plnosťou zákona je láska.** (Rímskym 13, 10). Nedopustme, aby sa teraz začala podnecovať nenávisť napr. voči konzervatívne orientovaným spoluobčanom. Jediné láska založená na vzájomnej úcte a rešpekte nás môže vyvieť z tejto situácie. A tu by mali práve naši politici ísť príkladom, upustiť od vzájomných urážok, osočovania, šírenia klamstiev, ale ukázať všetkým občanom, ako napriek rozdielnosti názorov vedieť kultivovane a vecne diskutovať. Preto prosíme najmä kresťansky orientovaných politikov, aby išli príkladom, aj keď ich oponenti budú podnecovať k nenávisi. My, ako radoví občania, kresťania, členovia cirkvi sa chceme k nim pripojiť a tak napomôť k vzájomnému spolužitiu v pokoji bez akýchkoľvek prejavov nenávisi.

Hovoríme, že Pán Ježiš Kristus je naším príkladom. Pozrime sa teda, ako reagoval On v podobnej situácii. Evanjelium Jána 8 kapitola: Ježiša vyzývali, aby verejne odsúdil a potrestal hriešnu ženu. Ježiš ženu neodsúdi, ale zároveň ani neschvaľuje spôsob jej života. Ani my nie sme povolání, aby sme súdili, ale máme poukazovať vo všetkej láske na veci, ktoré nie sú v súlade s Bibliou. Pred nedávnym sme si pripomínali výročie reformácie a tak môžeme podobne s Lutherom povedať: „Tu stojíme a inak nemôžeme.“

MUDr. Ing. Rastislav Synak, PhD. – člen cirkevného zboru
Vedenie Cirkevného zboru ECAV Bratislava Legionárska
sa stotožňuje so stanoviskom autora.

Anketa o Konferencii Rodinného spoločenstva ECAV 2022

28. – 29. 10. 2022 ste sa zúčastnili na 17. konferencii Rodinného spoločenstva ECAV v Tatranských Matliaroch. Ktorá myšlienka (prípadne čo iné) z konferencie vás zaujala/o?

Jožko a Ľudka Budajovci: Sme veľmi vďační Pánu Bohu, že sme sa mohli zúčastniť tohtoročnej konferencie Rodinného spoločenstva ECAV, ktorá sa konala po „covidovej pauze“ (stretli sme sa teda po 3 rokoch).

Téma znela: „Teplo domova“ a na obraze domu (domácnosti) sme sa zamýšľali nad fungovaním našich manželstiev a rodín v rôznych oblastiach. Boli to ZÁKLADY DOMU (čo všetko tvorí základ nášho manželstva a rodiny, na čom stavíme, čo nás drží...), KUCHYŇA (ako to vyzerá v našej „kuchyni“, každodenný život našej rodiny,...), OBÝVAČKA (nakolko sme otvorení aj pre iných,...), SPÁLŇA (ako udržujeme a upevňujeme náš vzájomný vzťah v manželstve...), DETSKÁ IZBA (ako sa nám darí /nedarí pri výchove našich detí, aké vzťahy máme s nimi,...), FASÁDA VERZUS PIVNICA (ako vyzerá naše manželstvo a rodina navonok a či to nie je len pekná „omietka“ ktorá zakrýva trhliny, ..., čo treba odkladať a čo treba vyhodiť,...).

Myšlienok, zaujímavých a užitočných odznelo na konferencii veľmi veľa – až je ťažké vybrať jednu „ukážkovú“. Bolo veľmi vzácne aj to, že tí, ktorí nám slúžili slovom (témami) nehovorili len teórie, ale sa podelili aj so svojimi skúsenosťami, aj pozitívnymi, ale aj negatívnymi.

Okrem tém (prednášok) a spoločného spevu bol vždy aj zaujímavý „predprogram“ (k téme, ktorá potom nasledovala) s vtipnými scénkami a pestrými spoločnými aktivitami. Aktivita, do ktorej sme boli „vytiahnutí“ aj my, veľmi názorne ukázala, ako to vyzerá – resp. dopadne v manželstve, ak chýba vzájomná komunikácia.

Na konferencii sme sa stretli aj v skupinkách, kde sme sa mohli trochu bližšie spoznať aj s niektorými novými účastníkmi.

Sme vďační za všetko Božie požehnanie, ktoré sme mohli na konferencii prijať a účasť na budúcoročnej konferencii – ak ju Pán Boh dovolí pripraviť a zrealizovať – odporúčame vrelo všetkým manželským párom.

Manželia Budajovci na Konferencii Rodinného spoločenstva 2022

Konferencia Rodinného spoločenstva 2022, Tatranské Matliare

Martin a Janka Šefrankovci: Oslovila nás radostná atmosféra podujatia. Každému by sme dožičili spoznať sviežu tvár evanjelickej cirkvi, akú na konferencii bolo možné zažiť. Prednášky manželov Bázlikovcov a Petrovcov boli výborné. Taktiež hudobníci a výber piesní. Program poskytol aj čas na prechádzky v krásnom prostredí Tatier. Na konferencii sme stretli mnoho dvojíc, ktoré žijú v peknom manželskom zväzku už dve či viac desaťročí. Diskusie i scény s láskavým humorom ukázali, že ani život manželských párov dôverujúcich Kristovi nie je bez problémov. No Pán Ježiš je Ten, kto spája, posilňuje k vernosti, je zdrojom šťastia a požehnania v manželstve.

Z podnetných myšlienok:

- Dieťa je pokladom pre rodičov, ale nemôže sa stať zmyslom ich života.
- Vychovávajme deti aj pre ťažké časy, aby sa vedeli vyrovnáť s prehrou, s tým, že často sa nedovoľajú spravodlivosti, ak im niekto ublíži.
- Pri svojom dieťati nemôžete stáť vždy, ale ono môže mať so sebou všetko, čo ste ho naučili.
- Dá sa škodiť aj láskou. Matka Rebeka nahovorí syna Jákoba, ktorého veľmi miluje, aby podviedol svojho otca. Výsledok? – Svojho syna už nikdy nevidela.

Malá vianočná úvaha

V Betleheme to dnes vyzerá inak ako v čase, keď „vyšiel rozkaz od cisára Augusta popísať celý svet“. Autobusy s návštevníkmi z celého sveta zúfalo hľadajú miestečko na zaparkovanie, cvakanie spúští fotoaparátov a celé to ľudské hemženie smeruje k chrámu Narodenia.

Vyzerá ako pevnosť a skrýva v sebe jaskyňu, kde sa podľa dávnej tradície narodil Spasiteľ sveta. Je tu dusno od horiacich sviečok, plamienky ktorých poskakujú po striebre vianočnej hviezdy, zasadenej na miesto narodenia do mramorovej podlahy. Musím priznať, že gýčová nádhera tohoto miesta si ma nezískala. Je v priamom protiklade s biblickou istotou, že Ježiš Kristus „schudobnel pre vás, aby ste vy zbohatli Jeho chudobou“ (2. Korinským 8, 9).

Bazilika Narodenia v Betleheme (foto z knihy Země Ježíšova str. 26)

Človek zrejme túži túto chudobu nejako „vylepšiť“ podľa svojich predstáv.

Nemôže zniesť nedôstojnosť holých stien jaskyne a pokrýva ich látkami popretkávanými zlatom alebo ich vešia na každé voľné miesto kovanej

Vstup do baziliky Narodenia malými dverami Pokory (foto z knihy Země Ježíšova str. 23)

kadidelnice. Takí jednoducho sme: udalosť vtelenia sa stráca pod nánosom našich predstáv o Vianociach. Čo sme z nich len dokázali urobiť!

Ale čím menej ma oslovovala zdobená jaskyňa, tým viac pre mňa znamenal vchod do betlehemskeho chrámu. V dávnych časoch bola pôvodná mohutná brána zmenšená – údajne preto, aby sa do chrámu nemohli na koňoch dostať posmešní dobyvatelia. Teraz sa doň musí ísť so sklonenou

hlavou, pretože vchod je nízky, a tiež individuálne, pretože prístupová cesta je úzka. A hľa, tu zažívam samotnú podstatu: pred tajomstvom spásy zjavenom v Kristovi sa človek musí chtiac-nechtiac dobrovoľne skloniť v pokornej viere, inak k nemu prísť nemôže. A musím ísť sám, hoci k jasliam idú celé zástupy. Veď som to ja, kto spolu s Tomášom vyznáva: „Pán môj a Boh môj!“

Vďaka Bohu, že ani prezdobená jaskyňa v turistami preplnenom Betleheme, ani moderné „vylepšenie“ Vianoc na nákupnú horúčku a krehko udržiavanú rodinnú pohodu nám nemôžu vziať istotu, že Pán Ježiš sa naozaj narodil pre našu záchranu.

(Text z r. 1996 je prevzatý z: BRÁNA – časopis zboru ČCE v Prahe-Braníku č. 12/2021.)

Luděk Rejchrt

(*25. 1. 1939 Pardubice – †31. 1. 2019 Praha, evanjelický farár, spisovateľ a autor náboženských piesní a divadelných hier)

Boh vidí ďalej a viac **(kázeň na pohrebnej rozlúčke s Ing. Jánom Hubom** **v Novom kostole 21. 11. 2022)**

Izaiáš 55, 8 – 9: „*Lebo moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie sú moje cesty – znie výrok Hospodínov – ale ako nebesá prevyšujú zem, tak moje cesty prevyšujú vaše cesty a moje myšlienky vaše myšlienky.*“

Milí bratia a sestry,

keď si čítame Božie Slovo – Bibliu, smieme si všimnúť, že Boh v nej najčastejšie prehovára do životov ľudí, ktorí sú na dne a prežívajú bolesť. Väčšinou neprehovára do pohody, ale naopak do krízy, neslobody a smútku, ktorý prežívajú Jeho verní.

Tak je to aj v prípade nášho prečítaného Božieho Slova. Boh sa v ňom prihovára skrze proroka zajatým Judejcom v Babylone. Ľuďom, ktorí stratili vlasť a prišli o mnohých blízkych. Ľuďom, ktorí túžia po slobode, ale sloboda stále neprichádza. Z ľudského pohľadu niet pre nich žiadne východisko z ich situácie. Zdá sa im, že im nič iné nezostáva, iba sa zmieriť s večným exilom a stratou svojej národnej slobody.

Hospodin však vidí ďalej a viac, než oni. Hospodinove myšlienky vysoko prevyšujú tie ich. Úplne sa vymykajú ľudskému chápaniu: Oni nevidia nič, ale Boh už v tej chvíli myslí na záchranu, ktorá príde. Tam, kde oni vidia koniec, Boh začína svoje dielo.

Neskôr, keď sa tak deje, oni sú akoby vo sne. Pretierajú si oči. Nedokážu uveriť, že Boh im skrze Kýrosa dáva slobodu a nový život. Božie konanie prevyšuje ich najsmelšie predstavy.

Sestry a bratia, vážená smútiaca rodina!

Aj my všetci sme sa ocitli vo veľmi podobnej situácii, ako dávny Boží ľud. Ten stratil vlasť a prišiel o mnoho milovaných vecí a ľudí. My sme prišli o vzácneho človeka. Vy – jeho najbližší ste sa zrazu ocitli bez vášho manžela, otca, starého otca, brata. Bez toho, od koho ste prijali tak veľmi veľa a s ktorým vás spája množstvo vzácných zážitkov a spoločných chvíľ.

Pohrebná rozlúčka s Ing. Jánom Hubom, 21. november 2021

Mnoho vecí, ktoré vám odovzdal. Hádám ten najvzácnejší dar, je dar viery, ku ktorej vás viedol a o ktorej vám svedčil.

My ostatní sme zase zostali bez nášho vzácneho brata vo viere v Pána Ježiša Krista. Mnohých bratov a sestry v tomto zhromaždení s ním spájajú spoločné zážitky na ceste viery a nasledovania Pána Ježiša, či vzájomného spoločenstva nielen v našom cirkevnom zbore, ale aj v širšom spoločenstve našej cirkvi.

Odišiel síce po dlhej a ťažkej chorobe, a možno ste aj podvedome tušili blízkosť tejto chvíle, ale akokoľvek sa na ňu pripravujeme, vždy nás akosi dokáže bodnúť pri srdci. Vždy to zaskočí a poriadne zabolí. Veď toľko sme sa modlili, toľko dúfali a robili všetko pre to, aby táto chvíľa prišla čo najneskôr. Aby sme ju oddialili a náš brat bol čo najdlhšie medzi nami. Bolo obdivuhodné sledovať láskavú starostlivosť vás – jeho najbližších, najmä milujúcej manželky. Toľko energie, toľko lásky, toľko modlitieb ste vložili do tohto zápasu. Stále dúfali, verili, očakávali, že sa všetko môže zlepšiť, zmeniť, že je tu stále nádej. A predsa nastal koniec.

Z tohoto hľadiska sa nám môže zdať ľudskými očami aj táto chvíľa ako naša prehra, ako porážka všetkej našej starostlivosti, snahy a lásky.

Ako prehra aj našej viery v dobrého Hospodina. Ako chvíľa, v ktorej sa akosi vytratili z nášho obzoru Božie cesty a my tu dnes sedíme, nechápeme a pýtame sa: *Prečo? Ako? Čo nás všetko očakáva?* Presne, ako sa kedysi pýtal a ako sa to kedysi zdalo aj dávnemu Božiemu ľudu.

Aj nám však Boh skrze svoje slovo pripomína: „*Moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie sú moje cesty*“. Božie cesty sú iné, ako tie naše. Rovnaké je to aj s Jeho plánmi, ktoré má s nami. Boh a Jeho konanie sa jednoducho vymykajú nášmu chápaniu a našim pocitom. Sú v ostrom kontraste.

Božie Slovo nám to však nehovorí preto, aby nás ešte viac zdeptalo a my sme sa iba pokorne museli zmieriť s Božou veľkosťou a nepochopiteľnosťou. Prorok to slovo hovorí preto, aby Boží ľud, naopak, potešil a povzbudil. Hoci Boha nechápu a nepoznajú Jeho cesty, On je stále ich milujúcim Bohom. On sa o nich stará a chystá im dobrú budúcnosť, hoci ich prítomnosť je zlá. Pretože Boh vidí viac. To ich má potešiť a dodať sily. Začiatok 55. kapitoly je pozvaním všetkých smädných a hladných k nasýteniu. Záver zase hovorí o veľkej radosti, ktorú pre nich nebeský Otec chystá.

Oni to teraz nevidia, ale Ten, kto je nad dejinami, Ten to vidí a ja pevne verím, že On vidí ďalej, než vidíme my, aj v tejto chvíli: Kde my vidíme koniec, On vidí návrat domov. Kde my vidíme víťazstvo smrti, On vidí nový život vo svojom Synovi Ježišovi Kristovi. Kde my vidíme iba mŕtve telo, On vidí svoje milované dieťa, ktoré povolal ku sebe domov. A tak to bolo aj v tých dňoch predtým. Boh videl viac, než sme videli my...

To je vzácna nádej. Hoci teraz všetkému nerozumieme. Hoci nevidíme význam vecí. Hoci sa teraz bolestne pýtame, prečo sa to všetko stalo, predsa zdrojom našej nádeje smie byť viera v to, že všetko má svoj skrytý zmysel v Bohu, že Jeho vôľa je vôľou k dobru, záchrane a pokoju. A my to smieme všetko postupne spoznávať v Jeho Slove. Možno si doslova pripadať ako vo sne, nad Jeho mocou a láskou, ktorú smieme prežívať.

A ja pevne verím, že tak to bude aj vo chvíli, kedy nastane definitívne Božie víťazstvo a my budeme na seba prekvapene pozeráť v nebeskej vlasti. Vidieť to, čo sme tu na zemi nevideli. Poznať to, čo sme nepoznali a zrazu tie zvláštne Božie myšlienky pochopíme.

Bratia a sestry, **vďaka našej viere v Pána Ježiša však to nemusíme prežívať iba ako vzdialenú budúcnosť, ale aj ako prítomnosť.**

Hospodin chce naše oči pre svoje cesty otvoriť už teraz. Veriaci človek má byť ten, kto vidí ďalej, než človek bez viery už teraz na tejto zemi. Možno to stále nie je dokonalé videnie, ale naozaj sme vidieť viac. S Ježišom Kristom sme vidieť ďalej a – na rozdiel od Starej zmluvy – On nám poodhalil tie niekedy nepochopiteľné Božie cesty a myšlienky.

V Neho vo svojej mladosti uveril aj náš brat a nasledoval Ho počas celého svojho života. Jeho Pán mu otváral oči pre Božie cesty v jeho živote – v jeho osobnom živote, v rodine, v práci i v službe cirkvi.

Tam, kde možno iní iba pasívne sedeli, on smel vidieť nové možnosti pre aktívne prežívanie svojho kresťanstva. Videl ďalej a viac, než neraz mnohí okolo neho. Možno najmä vo chvíľach, keď sám prežíval ťažké chvíle, straty a bolesť. Vtedy sa vložil do rúk svojho Pána a nechal sa Ním viesť. A hlavne nenechával si to pre seba, ale túžil sa s tým podeliť aj s ostatnými – v prvom rade so svojimi najbližšími. Tým vydal jasné svedectvo o svojom Bohu.

Vďaka tomu aj my dnes na tomto mieste sme vidieť viac a ďalej. Ďalej, než je smrť a koniec. Ďalej, než je beznádej a smútok. Pán Ježiš nám dáva na to právo. Hoci mnohé nechápeme, mnohému nerozumieme, máme istotu, že tie Božie cesty a myšlienky sú cesty a myšlienky dobré. Boh za smrťou totiž vidí život – večný život. Za koncom nový začiatok. Za slabosťou a chorobou Jeho slávu a Božie víťazstvo. *Vďaka Ti Bože, že Tvoje myšlienky nie sú naše myšlienky a naše cesty nie sú Tvoje cesty, že Ty si iný. Mocnejší. Slávnejší. A vidíš viac, než vidíme aj my dnes pri našom bratovi...*

Do rúk tohoto Boha preto vložme aj všetok náš plač, smútok a bolesť. On naozaj vidí viac... Chvála Mu za to...

Amen.

Ondrej Majling

predsedajúci zborový farár

Aktívny kresťan

(životopis Jána Hubu, *1947 - †2022)

Náš brat vo viere v Pána Ježiša Krista Ing. Ján Huba sa narodil 9. augusta 1947 ako prvé z troch detí rodičov Jána Hubu a jeho manželky Viery, rodenej Mertelovej. Na svet prišiel v Sobotišti – rodisku jeho mamy, povoláním učiteľky. Jankov otec bol aktívny v Slovenskom národnom povstaní, no po zmene režimu okúsil tvrdý údel politického väzňa.

Príbuzní nášho zosnulého spolubrata boli potomkami exulantov po bitke na Bielej hore. Do príbuzenstva Hubovcov patrilo napr. Miloš Beblavý – ev. farár v Sobotišti (1910 – 1952). Bratom starej mamy Janka Hubu bol profesor teológie a dekan Slovenskej evanjelickej bohosloveckej fakulty Ján Beblavý. Hoci sa rodina Hubovcov presťahovala do Bratislavy, prvé roky svojho života bol Janko ovplyvňovaný prostredím podbradliansko-podjavorinského kraja – ľuďmi silnej viery a povedomého evanjelického presvedčenia.

Neskôr sa Hubovci presťahovali na dolnú Oravu – do Veličnej, napokon do Dolného Kubína. Janko rástol so svojimi dvomi bratmi – o 4 roky mladším Mikulášom a o 10 a pol roka od Janka mladším Milošom.

Rodičia viedli svoje deti k láske a úcte k ľuďom, aj k prírode. Janko bol vychovávaný v skromnosti i prísnosti, neraz v neľahkých podmienkach doby ovplyvnenej komunistickým režimom. Jeho rodičia – manželský pár s malými deťmi – sa museli vyrovnávať aj s odlúčením, keď Jankov otec bol na základe udaní temer na rok uväznený z politických príčin a to bez súdneho procesu.

Janko úspešne absolvoval Strednú priemyselnú školu elektrotechnickú a po maturite sa prihlásil na Elektrotechnickú fakultu Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave. Síce mal zlý kádrový posudok, avšak vďaka svojim výborným študijným výsledkom a bohatým mimoškolským aktivitám v oblasti športu a umeleckého prednesu, za ktoré získal mnoho ocenení, bol na štúdium prijatý. Stal sa absolventom odboru Technickej kybernetiky. Vzdelanie si dopĺňal aj neskôr popri zamestnaní.

V práci začínal ako vedúci vývojový pracovník (VS – SZTS n. p. Bratislava). Neskôr pracoval ako obchodný riaditeľ a štatutár vo viacerých IT

Ján Huba s manželkou Elenkou, s A. Schvarcovou a J. Zatkovou

Ján Huba s vnukom po Službách Božích v Novom kostole

Na Važeckých lúkach

spoločnostiach (Datanet, Softline Services), napokon ako riaditeľ a štatutár Evanjelickej diakonie ECAV na Slovensku.

Veľkou oporou mu bola manželka Elena, rodená Hlásna. Manželstvo uzavreli 1. júla 1972 v Novom evanjelickom kostole na Legionárskej ulici v Bratislave. Pán Boh im požehnal tri deti: Jána, Marínu a Michala. Dcéra Marína pred 19 rokmi následkom tragickej udalosti predčasne predišla otca do večnosti. Janko a Elenka Hubovci vychovávali svoje deti v láske k Pánu Bohu a viedli ich k živej viere a jej aplikovaniu v každodennom živote.

V manželstve prežili krásnych a naplnených 50 rokov. Spoznali sa na stretaniach evanjelickej mládeže, ktorej stretnutia sa za bývalého režimu

Ján Huba s J. Valentom

konali utajene vo veži Nového ev. kostola na Legionárskej pod krycím názvom „Spevokol“. Okrem spievania, sa mládež venovala aj štúdiu Biblie, inej kresťanskej samizdatovej literatúre, modlitebnému životu a organizovaniu výletov a stretnutí s inými aktívnymi kresťanskými spoločenstvami. Z tohto spoločenstva vzišlo mnoho rodín, ktoré boli a doteraz sú, aj so svojimi potomkami, aktívnymi členmi evanjelickej cirkvi.

Ján Huba sa počas celého svojho života podieľal rôznymi formami na službe v cirkvi, či už na pôde cirkevného zboru Bratislava Legionárska, ako člen prípravného tímu spomínaného spoločenstva „Spevokol“, člen prípravného tímu spoločenstva rodín pri Legionárskej, člen spevokolu, Biblických hodín, presbyter. Okrem iného pôsobil ako člen predstavenstva medzinárodného kresťanského rádia TWR.

Aj vďaka dobrému menu a skúsenostiam, ktoré získal svojou aktívnou účasťou v službe na poli cirkvi, bol 16. júla 2001, na základe úspešného výberového konania, vymenovaný za riaditeľa Evanjelickej diakonie ECAV na Slovensku. Túto významnú organizáciu viedol s dôrazom na klienta Evan-

jelickej diakonie – na zachovanie jeho dôstojnosti bez ohľadu na závažnosť zdravotného stavu. Práci v Ev. diakonii sa venoval cele. Veľmi mu záležalo, aby ľudia v zariadeniach Ev. diakonie cítili Božiu prítomnosť. Bolo to Jankovou srdcovou záležitosťou. V osobnom živote aj na pracovisku s kolektívom na Ústredí Ev. diakonie začínal deň vždy modlitbou a stíšením sa nad Božím slovom. Dôsledne na tom trval.

Okrem empatického prístupu ku klientom vyžadoval od personálu v Strediskách evanjelickej diakonie aj odborné vzdelanie. Žiadal, aby sa klientom Stredísk ev. diakonie dostalo okrem naplnenia fyzických, aj naplnenie sociálnych potrieb a možnosť zmysluplného trávenia času, v čase keď sociálni pracovníci ešte neboli samozrejmosťou.

Ján Huba viedol Evanjelickú diakoniu až do prvých mesiacov roku 2015, keď mu už dlhšie pretrvávajúci nepriaznivý zdravotný stav nedovoľoval ďalej túto náročnú a zodpovednú prácu vykonávať.

Svoj voľný čas venoval najbližšej rodine, ktorá sa od roku 2005 rozrástla o tri vnúčatá, Alžbetku, Samka a Janka i stretnutiam v širšom rodinnom kruhu s rodinou nevesty Majky, či švagrinou Martou a jej rodinou.

Veľmi rád sa pravidelne vracal na Oravu, kde trávil čas so svojimi rodičmi, súrodencami Mikulášom a Milošom a ich rodinami. Jeho vášňou boli prechádzky v lesoch, odkiaľ sa vracal – ako inak, veď bol Huba – s košíkmi plnými húb. Túto svoju vášeň rád zdieľal so svojimi synmi, vnúčatami i priateľmi. Rád si zaspieval v kruhu rodiny a priateľov, v spevokole, aj ako člen ľudového súboru Technik. Jeho obľúbeným nástrojom bol akordeón. Bol úspešným hráčom šachu na vyššej úrovni.

Posledné dva roky svojho života prežil v starostlivosti Zariadenia sociálnych služieb pre seniorov v Stredisku evanjelickej diakonie v Bratislave, ktorého činnosť pred rokmi ako riaditeľ Evanjelickej diakonie rozbiehal. Vďaka Pánu Bohu mohol aj tieto roky prežiť so svojimi blízkymi, predovšetkým svojou manželkou, ktorá ho denne navštevovala a sprevádzala touto životnou etapou, verne, až do posledných chvíľ.

Ján Huba si vo svojom životopise uvádzal na prvé miesto záujmov slovné spojenie: aktívny kresťan. Takto sme ho poznali, boli sme v mnohom

obohatení a požehnaní jeho darmi a obetavou službou. Ako aktívny kresťan nám brat Janko Huba zostane v pamäti. Hoci dokázal byť aj prísny a trval na zachovávaní pracovných postupov, v jednaniach sa prejavovala jeho priateľská povaha. Dokázal si obhájiť pravdu, ktorú zastával, no nad nikoho sa nepovyšoval. Bol nekonfliktným človekom, ktorý vedel vychádzať aj s ľuďmi komplikovaných pováh a udržiavať s ostatnými dobré vzťahy.

Jeho časný život sa uzavrel 16. novembra 2022 vo veku 75 rokov, 3 mesiace a 7 dní.

Odvzdávame ho do Božích milosrdných rúk a prosíme Pána Boha, aby mu dal vidieť svoju slávu a aby Pán Ježiš potešoval, podpíeral a naplňoval nádejou tých, ktorí sa s Ing. Jánom Hubom lúčia.

„Blahoslavení sú mŕtvi, ktorí odteraz umierajú v Pánovi! Áno, hovorí Duch, nech si odpočinú od práce, lebo ich skutky idú s nimi.“ (Zjavenie Jána 14, 13)

Použitím životopisných údajov poskytnutých pozostalou rodinou
Ing. Jána Hubu: **Martin Šefranko** – zborový farár

Vzácné posolstvá v živote brata Janka Hubu

Pán Boh má v podstate dve skupiny poslov. Prvou skupinou sú nebeskí anjeli. Počas blížiacich sa Vianoc si budeme pripomínať napr. Božie posolstvo pre Máriu skrze anjela Gabriela: „Neboj sa Mária, lebo si našla milosť u Boha“ (Lukáš 1, 29).

Druhou skupinou Božích poslov sú ľudia.

Akých poslov posielal Pán Boh k zosnulému bratovi Jankovi Hubovi?

Prvý posol bol vysokoškolský študent.

On zavolať Janka na stretnutie mladých katolíckych študentov. Jankovi sa v spoločenstve páčilo, ale keď sa dozvedeli, že je evanjelik, poslali ho na stretnutie evanjelickej mládeže na Legionárskej ulici. Janko postupne veľmi dobre zapadol do našej mládeže a stal sa jej aktívnym členom. Tu využíval mnohé svoje obdarovania pri biblických príhovoroch, spevokole, prednese poézie... Slúžil tiež v rôznych vedúcich funkciách.

Druhý Jankov posol bola manželka.

Tu v mládeži sa spoznal s manželkou Elenkou. Stala sa jeho celoživotným „anjelom“. Ťažko by bolo aj opísať, ako mu s láskou osobne slúžila a ako prispievala k budovaniu celej rodiny. V posledných rokoch Jankovej choroby dostával mimoriadnu každodennú opateru svojej obetavej manželky.

Tretí Posol z neba

Božie Slovo nám hovorí, že nášmu nebeskému Otcovi, vždy záležalo a stále záleží na každom človeku. Stáročia posielal poslov – prorokov; ale my ľudia sme to vždy pokazili.

Ukázalo sa, že ľudstvo topiace sa v nevere, sebeckve, špine a marazme hriechu môže vyslobodiť iba taký Boží posol, ktorý bude bez hriechu. Nemôže však prísť s „krídlami“, ale v ľudskom tele, v takom aké máme my.

Kto bude takýmto poslom?

V nebi zaznelo najdôležitejšie rozhodnutie celých dejín neba i vesmíru: „Tu som, pošli mňa“, z úst Božieho Syna.

Ako sa viedlo Božiemu Poslovi – Pánovi Ježišovi tu na zemi?

Viedlo sa Mu tak, ako to predpovedal prorok Izaiáš v 53. kapitole: „*My všetci sme blúdili ako ovce, všetci sme chodili vlastnou cestou. Hospodín spôsobil, aby ho zasiahla neprávosť všetkých nás*“ (v. 6). „*Ale on bol prebodnutý pre naše priestupky, zmučený pre naše neprávosti. On znášal trest za náš pokoj, jeho jazvami sa nám dostalo uzdravenia*“ (Izaiáš 53, 5).

Izaiáš tiež pripomína, že Pán Ježiš nemusel položiť svoj život za mňa i teba na kríži. Vyjadruje to slovíčko „**AK**“, (Iz 53, 10) svojou obeťou na kríži

a slávnym vzkriesením nám zabezpečil miestenku do neba.

Miestenka je pre každého človeka bezplatná a v nebi pripravená. Musíš si ju však tu na zemi podpísať.

Ako? Ústne. – Pán Boh všetko počuje. Úplne stačí, ak Mu v modlitbe povieš: Lutujem všetky svoje hriechy a verím Tebe – Pane Ježiši. Buď aj môj Záchranca.

Tretí posol z neba – Pán Ježiš bol aj Jankov Záchranca.

Známy ruský spisovateľ Alexander Solženicyn bol za kritiku komunizmu poslaný do väzenia – gulagu na Sibíri. Nezniesiteľné podmienky vo väzení ho viedli k myšlienkam na skoncovanie so životom. Vedel, že samovražda by bola hriechom proti Božiemu Slovu. Uvažoval, že lepšie bude, ak ho väzenskí dozorcovia zastrelia počas väzenského zhromaždenia. Ak by vtedy niekto opustil cez východ miestnosť, bol by okamžite zastrelený. Solženicyn si preto sadol do prvého radu, blízko východu. Na jeho prekvapenie prisadol si k nemu iný väzeň a blokoval mu cestu k východu. To však nebolo všetko. Keď sa pozrel na nesmierne špinavú dlážku videl, ako jeho sused vyrýl do dlážky kríž.

Kríž – uvažoval. Môj spoluväzeň je Boží posol pre mňa. Rozhodol sa zostať vo väzení a stať sa tiež Božím poslom evanjelia Pána Ježiša.

Ďakujeme za Božích svedkov: študenta, manželku Elenku, ale predovšetkým za tretieho Posla (bez krídel) z neba, ale s ochotou obetovať sa za nás. Využiješ Jeho ponuku?

Som presvedčený, že duchovný odkaz nášho milého brata Janka Hubu, by sa spájal s túžbou, aby nikto neopustil toto zhromaždenie bez toho, aby otvoril svoje srdce i svoj život Pánovi Ježišovi Kristovi.

Jozef Kováč

presbyter, člen Spoločenstva Biblických hodín

Anketa o Misijných dňoch Západného dištriktu ECAV 2022

4. – 6. 11. 2022 ste sa zúčastnili Misijných dní Západného dištriktu ECAV 2022 v Piešťanoch. Prosím, podelte sa s čitateľmi Evanjelickej Bratislavy o to, čo vás na podujatí oslovilo?

Milena Ficzová: „Lebo kde sú zhromaždení dvaja alebo traja v mojom mene, tam som ja medzi nimi.“ (Matúš 18, 20) Na Misijných dňoch bolo obsah týchto slov cítiť nielen v konferenčnej sále, ale všade. Boli zastúpené všetky generácie. Spestrili to aj deti od čerstvo narodených po tínedžerov. Chcem sa poďakovať predovšetkým organizátorom a účinkujúcim. Najviac ma oslovil rozhovor Dagmar Mozolovej, s ktorou mám spojené nedeľné ráno, v ktorom nám približuje ľudí, ktorí sú alebo by mali byť ocenení cenou „Spravodlivý medzi národmi“. Rozplakala nielen samú seba, ale celú sálu. Vypočuli sme si viacero osudov, mohli sme ich konfrontovať so svojím životom. Musím poďakovať Pánu Bohu za moju cestu k nemu a semaforu, ktorým ma vedie.

Lubka Hrušovská pri programe pre deti na Misijných dňoch ZD

Na Misijných dňoch ZD slúžila naša kapela L+ Band.

Monika Ficová: Na Misijných dňoch v Piešťanoch ma najviac oslovila téma odpustenia. Máme druhému odpustiť nielen vtedy, keď nás o to požiada, ale aj v prípade, keď sa nám nikdy neospravedlní. Život v neodpustení sa dá pripodobniť úsiliu dlhodobo kráčať s veľkou železnou guľou priviazanou o nohu. Odpustenie má svoju dynamiku. Často to nie je iba jednorazová záležitosť, ale cesta, ktorou nás Pán Ježiš vedie. *„Lebo ak ľuďom odpustíte ich previnenia, aj vám odpustí váš Otec nebeský; ale ak neodpustíte ľuďom, ani váš Otec neodpustí vám, keď sa prevínite.“* (Matúš, 6, 14 –15)

Ria Korenicová: Pre nás to bola prvá väčšia verejná akcia s naším synom Sebastianom, kde sme intenzívne slúžili s kapelou L+ Band. Oba večery a doobedia, obaja rodičia v kapele a bábätko, ktoré potrebuje na upokojenie výhradne maminku. Nevedeli sme, čo presne čakať, v kapele nás bolo viac, aby sme sa zastúpili v prípade potreby, dohodli sme si pomoc starých rodičov a šli sme do toho s vierou. Bola som v napätí, ale zároveň som ve-

dela, že Pán Boh sa postará. Tak aj bolo. Z príhovorov si veľa nepamätám, no mojím osobným top momentom bolo, že moje bábätko spalo na mne v nosiči so slúchadlami na ušiach počas zvukových skúšok. Keď sa cez chvíľy synček zobudil, nadšene sledoval spevákov a hudobníkov okolo seba. Slúžili sme spolu všetci traja a bolo nám výborne.

Pán Boh má veselých ľudí rád

Hovorí Hubertko mamičke: „Mamka, ja by som chcel na Vianoce psa.“

Mamička odvetí: „Nevymýšľaj! Bude kapor ako každý rok.“

Mladík sa spýtal farára: „Keď je Boh všadeprítomný, prečo by som mal chodiť do kostola?“

Farár mu odpovedal: „Voda je temer všade: vo vzduchu ako para, na rastlinách ako rosa, v riekach a jazerách, no keď sa chceš napiť, vyhľadáš studňu.“

Knihy do vašej pozornosti

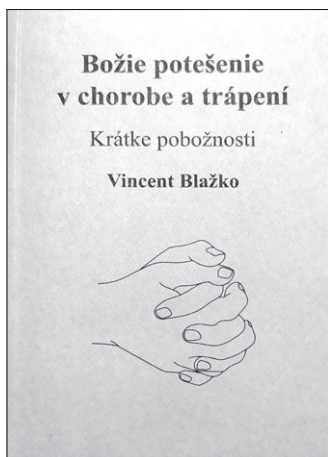
500 rokov reformácie na Slovensku v obrazoch (autorka: Janka Krivošová, vydal Transocius, Liptovský Mikuláš 2022)

Prvá slovenská profesorka architektúry zachytáva slovom i obrazom najvýznamnejšie udalosti a osobnosti z 500 ročných dejín evanjelictva na Slovensku. Kniha je výtvarným prerobaním našej nelahkej histórie a jej významných osobností, ktoré formovali nielen cirkev, ale aj náš národ, doplnená faktografickým vysvetlením súvislostí. 16 maľovaných obrazov a ich vyšívaná realizácia vznikla na počesť 500 ročného jubilea reformácie a je jeho pripomenutím. Je to jedinečné dielo svojho druhu svojou originálnou myšlienkou i realizáciou.

Božie potešenie v chorobe a trápení (autor Vincent Blažko, vydal Tranoscius, Liptovský Mikuláš 2022)

Útla kniha ponúka desať krátkych pobožností pre chorých a nevládných, ktorí sa ocitli na nemocničnom lôžku a nemajú možnosť prichádzať do spoločenstva Božieho ľudu. Obsahuje biblický citát, zamyslenie, modlitbu a pieseň. Kniha vznikla z praktickej potreby diakonickej služby našim starším bratom a sestram v Kristovi. Brat farár Vincent Blažko s láskou a ochotou vypracoval krátke pobožnosti a príležitostné modlitby. Keďže aj on bol v posledných rokoch svojho života pre svoj zdravotný stav viac upútaný na domáce prostredie, návšteva Božieho chrámu bola pre neho vždy radostnou udalosťou.

Fotoreport

Dušan Valko poslužil u nás svedectvom 16. októbra 2022.
Pracovné stretnutie farárov Bratislavského seniorátu sa v októbri konalo na Legionárskej.

Seniorálna pastorálna konferencia, 18. október 2022

Manželia Bázlikovci počas prednášateľskej služby na KRos 2022

Na konferencii RoS slúžili prednáškami aj manželia Petrovci.
Mládežnícke Služby Božie, 9. november 2022, foto Eva Belláková

Mládežnícke Služby Božie, 9. november 2022, foto Eva Belláková

Mládežnícke Služby Božie, 9. november 2022, foto Eva Belláková

Mládežnícke Služby Božie, 9. november 2022, foto Eva Bachletová
Pohybové cvičenia seniorov v Stredisku evanjelickej diakonie (SED) Bratislava, jeseň 2022

Pani Gizka zo SED Bratislava sa v októbri dožila úctyhodných 102 rokov.

Seniori v Stredisku ev. diakonie Bratislava trávia svoj čas aktívne.

Ranná pobožnosť v SED Bratislava november 2022
Na Misijných dňoch ZD sa zúčastnili viacerí členovia nášho zboru.

Misijné dni ZD v Piešťanoch 2022

S Jánom Hubom sa rozlúčila aj riaditeľka Ev. diakonie ECAV Ľubica Szabóová Vysocká.

Za partnerskú Diakoniu Württemberg sa s Jánom Hubom rozlúčil Pétur Thorsteinsson.

Noc dorastu na fare, november 2022

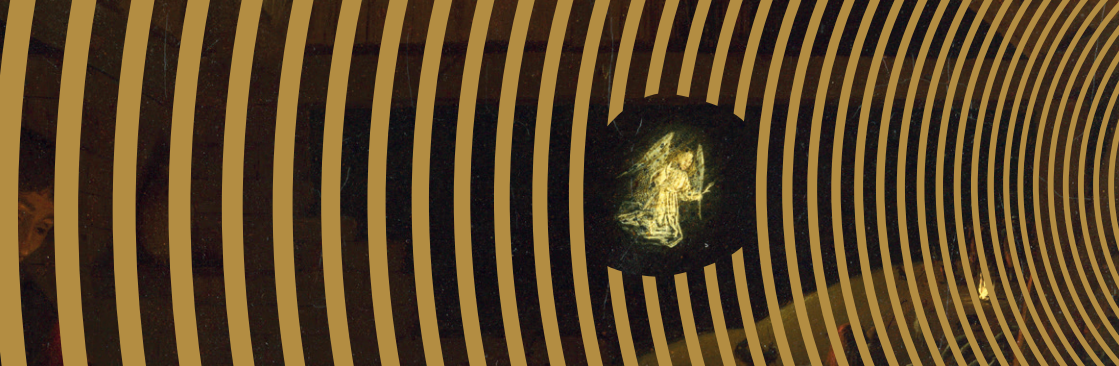

Noc dorastu na fare, november 2022

Noc dorastu na fare, november 2022

DISPUTATIO DE VIRTUTE INDV
xiiij Morituro per mortem omnia solvant, & legibu
tui boni sunt, habentes tunc caru relaxationem
xiiij Imperfecta caritas seu charitas morituro, necesse
magnu timorem, timorq in idu, quito minor
xv Hic timor & horar, suis ell, se solat ut alta tacea
nam purgatorij, cum sit proximu desperation
xvi Videntur, mioru purgatoriu, et clar gillet
ratio, orone desperation, securitas d'ferunt,
500 ROKOV ^{Janka} ^{Križořov}
REFORMÁCIE
NA SLOVENSKEU
V OBRAZOCH

Vydavateľstvo
Tranoscius

xxiiij Si remissio ulla omnium...
xxiiij Illud ob id necesse est, maiorem partem...
xxv Quod potestate habet Papa...
i Opime licet Papa, q nō potestate...
ij Homine p'cediam, q' illam ut...
iij Certū est nāmo in est...
iiij Quis scit omnes anime in purgatorio...
v Nullus securus est de veritate...

EV 4391/11
ISSN 1338-7936